

عنوان: مروری بر مدیریت تغذیه میگوی وانامی و اثر آن بر کیفیت آب مزارع پرورشی

سعید مغفوری سرکمی^۱، سیده یلدا بنی اسماعیلی^۲

Email: s.maghfoori@gmail.com

۱ و ۲- سایت پرورش میگو شرکت جامعه سازان ساحل جنوب، بندرعباس، هرمزگان، ایران.

چکیده:

تأکید بر استانداردهای کیفیت آب در صنعت پرورش میگو وانامی در قیاس با سایر گونه‌های پرورشی بیشتر است. میگوها نسبت به تغییرات آب بسیار حساس‌اند لذا توجه ویژه‌ای به این موضوع باید صورت پذیرد. عمده‌ترین عامل تغییرات در کیفیت آب، غذای میگو است که نقش مهمی در آبی‌پروری دارد. استفاده از خوراک فرموله شده اختصاصی تأمین نیازهای غذایی گونه هدف، میزان رشد و سلامت آبی مورد نظر را تسریع می‌کند. خوراک همچنین هزینه‌برترین بخش آبی‌پروری است و همچنین گران‌ترین بخش خوراک، پروتئین آن است که خود منبع غنی از نیتروژن است. حجم بالایی از مواد مغذی مانند نیتروژن و فسفر از طریق خوراک وارد مزارع پرورش میگو می‌شوند. در هفته چهارم پرورش میزان غذا و سینی‌های غذایی بر اساس اندازه و توده زنده میگوها محاسبه و تنظیم می‌شود. مقدار غذا و اجتناب از دادن غذای تر در زمانی که آب به مقدار کافی جهت تعویض در دسترس نمی‌باشد بایستی مورد توجه قرار گیرد. این شرایط معمولاً در فصول گرم و خشک و نیز دوره‌های زمانی جزر و مدی خاص رخ می‌دهد. در این مقاله ترویجی اهمیت مدیریت تغذیه میگو و راهکارهای لازم برای کاهش حداکثری اثرات منفی خوراک بر کیفیت آب استخرهای مزارع پرورش میگو ارائه می‌گردد.

کلمات کلیدی: میگو وانامی، کیفیت آب، جیره غذایی، تغذیه.